



Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. spalio 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Fizinų asmenų apsauga kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais – Direktyva (ES) 2016/680 – 3 straipsnio 2 dalis – „Duomenų tvarkymo“ sąvoka – 4 straipsnis – Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai – 4 straipsnio 1 dalies c punktas – „Duomenų kiekio mažinimo“ principas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7, 8, 47 straipsniai ir 52 straipsnio 1 dalis – Reikalavimas, kad bet koks pagrindinės teisės įgyvendinimo apribojimas būtų „numatytas įstatymo“ – Proporcingumas – Proporcingumo vertinimas, atsižvelgiant į visus svarbius veiksnius – Teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos vykdoma išankstinė kontrolė – 13 straipsnis – Informacija, kuri padaroma prieinama duomenų subjektui arba kuri turi būti jam pateikta – Ribos – 54 straipsnis – Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją – Policijos tyrimas, atliekamas kovojant su neteisėta prekyba narkotinėmis medžiagomis – Policijos tarnybų mėginimas atrakinti mobilųjį telefoną siekiant šio tyrimo tikslais priėti prie jame esančių duomenų“

Byloje C-548/21

dėl *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tirolio žemės administracinis teismas, Austrija) 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2021 m. rugsėjo 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

CG

prieš

Bezirkshauptmannschaft Landeck

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, T. von Danwitz, Z. Csehi ir O. Spineanu-Matei, teisėjai P. G. Xuereb (pranešėjas), I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen ir M. Gavalec,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorius C. Di Bella, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2023 m. sausio 16 d. posėdžiui,

* Originalo kalba: vokiečių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch, J. Schmoll, K. Ibili ir E. Riedl,
- Danijos vyriausybės, atstovaujamos M. P. B. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff ir Y. T. Thyregod Kollberg,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir M. Hellmann,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos, M. Kriisa,
- Airijos, atstovaujamos *Chief State Solicitor* M. Browne, A. Joyce bei M. Lane, padedamų SC R. Farrell, BL D. Fennelly ir *solicitor* D. O'Reilly,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos R. Bénard, A. Daniel, A.-L. Desjonquères ir J. Illouz,
- Kipro vyriausybės, atstovaujamos I. Neophytou,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos Zs. Biró-Tóth ir M. Z. Fehér,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman, A. Hanje ir J. Langer,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos A. Laine,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos J. Lundberg, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shaksavan Eriksson, H. Shev ir O. Simonsson,
- Norvegijos vyriausybės, atstovaujamos F. Bergsjø, H. Busch, K. Moe Winther ir P. Wennerås,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, S. L. Kalédos, H. Kranenborg ir F. Wilman,

susipažinęs su 2023 m. balandžio 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 514), iš dalies pakeistos 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB (OL L 337, 2009, p. 11) (toliau – Direktyva 2002/58), 5 straipsnio ir 15 straipsnio 1 dalies, siejamos su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7, 8, 11, 41 ir 47 straipsniais bei 52 straipsnio 1 dalimi, išaiškinimo.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant CG ir *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (Landecko regiono administracinė institucija, Austrija) ginčą dėl policijos tarnybų paimto CG mobiliojo telefono ir jų mėginimų, vykdant tyrimą kovojant su neteisėta prekyba narkotinėmis medžiagomis, tą telefoną atrakinti siekiant prieigos prie jame esančių duomenų.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2002/58

- 3 Direktyvos 2002/58 1 straipsnyje „Taikymo sritis ir tikslas“ nustatyta:

„1. Šioje direktyvoje numatytas valstybių narių nuostatų, užtikrinančių vienodo lygio pagrindinių teisių ir laisvių, ypač teisės į privatumą ir konfidencialumą, apsaugą, susijusių su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančių laisvą tokių duomenų judėjimą ir laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje, suderinimas.

<...>

3. Ši direktyva netaikoma veiklos rūšims, kurios neįeina į [ESV] sutarties taikymo sritį, tokioms, kurios nurodytos [ES] sutarties V ir VI antraštinėse dalyse, ir visais atvejais veiklos rūšims, susijusioms su visuomenės saugumu, gynyba, valstybės saugumu (įskaitant valstybės ekonominę gerovę, kai atitinkamos veiklos rūšys yra susijusios su valstybės saugumo klausimais) bei valstybės veiksmais baudžiamosios teisės srityje.“

- 4 Šios direktyvos 3 straipsnyje „Paslaugos“ numatyta:

„Ši direktyva taikoma asmens duomenų tvarkymui, susijusiam su viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikimu viešaisiais ryšių tinklais Bendrijoje, įskaitant viešuosius ryšių tinklus, palaikančius duomenų rinkimo ir atpažinimo įrenginius.“

- 5 Minėtos direktyvos 5 straipsnio „Pranešimų konfidencialumas“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina pranešimų ir su jais susijusių srauto duomenų, perduodamų per viešųjų ryšių tinklą ir teikiant viešai teikiamas elektroninių ryšių paslaugas, konfidencialumą, taikydamos nacionalinės teisės aktus. Visų pirma jos draudžia be atitinkamų naudotojų sutikimo klausytis, įrašyti, kaupti ar kitu būdu perimti bei stebėti pranešimus ir su jais susijusius srauto duomenis, išskyrus atvejus, kai tai galima teisėtai daryti pagal 15 straipsnio 1 dalį. Šios dalies nuostatos nedraudžia techninio saugojimo, būtino perduoti pranešimą nepažeidžiant konfidencialumo principo.“

- 6 Tos pačios direktyvos 15 straipsnio „Kai kurių Direktyvos 95/46/EB nuostatų taikymas“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės gali patvirtinti teises [teisėkūros] priemones, ribojančias šios direktyvos 5 ir 6 straipsniuose, 8 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse ir 9 straipsnyje nustatytų teisių ir pareigų taikymą, jeigu toks ribojimas yra būtina, tinkama ir adekvati [proporcinga] demokratinės visuomenės priemonė [demokratinėje visuomenėje], skirta apsaugoti nacionalinį saugumą (t. y. valstybės saugumą), gynybą, visuomenės saugumą, taip užkardant, tiriant ir nustatant baudžiamąsias veikas ar neteisėtą

elektroninių ryšių sistemos naudojimą [taip pat užtikrinti baudžiamųjų veikų ar neteisėto elektroninių ryšių sistemos naudojimo prevenciją, tyrimą, atskleidimą ir baudžiamąjį persekiojimą už jas], kaip nurodyta [1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 35; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355)] 13 straipsnio 1 dalyje. Valstybės narės gali, *inter alia*, patvirtinti teises [teisėkūros] priemones, leidžiančias ribotą laikotarpį saugoti duomenis, remiantis šioje dalyje nustatytais motyvais. Visos šioje dalyje nurodytos priemonės turi atitikti bendruosius Bendrijos teisės principus, tarp jų ir nurodytus Europos Sąjungos Sutarties 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse.“

Direktyva (ES) 2016/680

- 7 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kur[ia] panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016, p. 89) 2, 4, 7, 10, 11, 15, 26, 37, 44, 46 ir 104 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„(2) fizinių asmenų apsaugos tvarkant jų asmens duomenis principais ir taisyklėmis turėtų būti gerbiama asmenų pagrindinės teisės ir laisvės, visų pirma jų teisė į asmens duomenų apsaugą, nepriklausomai nuo jų pilietybės ar gyvenamosios vietos. Šia direktyva siekiama prisidėti užbaigiant kurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;

<...>

(4) turėtų būti palengvintas laisvas asmens duomenų judėjimas tarp kompetentingų institucijų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojos persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais Sąjungoje ir tokių asmens duomenų perdavimas trečiosioms valstybėms bei tarptautinėms organizacijoms, kartu užtikrinant aukšto lygio asmens duomenų apsaugą. Dėl tų pokyčių Sąjungoje reikia sukurti tvirtą ir nuoseklesnę asmens duomenų apsaugos sistemą, paremtą veiksmingu įgyvendinimu;

<...>

(7) siekiant užtikrinti veiksmingą teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimą, labai svarbu užtikrinti nuoseklią fizinių asmenų asmens duomenų aukšto lygio apsaugą ir palengvinti valstybių narių kompetentingų institucijų keitimąsi asmens duomenimis. Tuo tikslu visose valstybėse narėse turėtų būti užtikrinta lygiavertė fizinių asmenų teisių ir laisvių apsauga kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo, baudžiamojos persekiojimo arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais. Siekiant veiksmingos asmens duomenų apsaugos visoje Sąjungoje, reikia stiprinti duomenų subjektų teises ir asmens duomenis tvarkančiųjų pareigas, taip pat atitinkamus stebėsenos, kaip laikomasi asmens duomenų apsaugos taisyklių, bei tokių taisyklių laikymosi užtikrinimo įgaliojimus valstybėse narėse;

<...>

- (10) deklaracijoje Nr. 21 dėl asmens duomenų apsaugos teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityse, pridėtoje prie Tarpvvyriausybines konferencijos, kurioje priimta Lisabonos sutartis, baigiamojo akto, konferencija pripažino, kad dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo sričių ypatingo pobūdžio tose srityse gali reikėti [SESV] 16 straipsniu grindžiamų specialių taisyklių dėl asmens duomenų apsaugos ir laisvo asmens duomenų judėjimo;
- (11) todėl tikslinga tų sričių klausimus reglamentuoti direktyvoje, kurioje nustatytos specialios fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo, baudžiamojo persekiojimo arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais taisyklės, atsižvelgiant į specifinį tokios veiklos pobūdį. Tokios kompetentingos institucijos gali būti ne tik valdžios institucijos, pavyzdžiui, teisminės institucijos, policija ar kitos teisėsaugos institucijos, bet ir bet kuri kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal valstybės narės teisę pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais šios direktyvos tikslais. Jei tokia įstaiga arba subjektas tvarko asmens duomenis kitais nei šios direktyvos tikslais, taikomas [2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1)]. Todėl [Reglamentas 2016/679] taikomas tais atvejais, kai įstaiga arba subjektas renka asmens duomenis kitais tikslais ir toliau tvarko tuos asmens duomenis siekdami laikytis teisinės prievolės, kuri jiems taikoma. <...>

<...>

- (15) siekiant užtikrinti vienodą fizinių asmenų apsaugos lygį visoje Sąjungoje nustačius teisiškai įgyvendinamas teises ir užkirsti kelią skirtumams, kurie trukdo kompetentingoms institucijoms keistis asmens duomenimis, šia direktyva turėtų būti nustatytos suderintos asmens duomenų, tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais, apsaugos ir laisvo judėjimo taisyklės. Dėl valstybių narių įstatymų suderinimo neturėtų susilpnėti asmens duomenų apsauga, kurią jie užtikrina, priešingai, suderinimu turėtų būti siekiama užtikrinti aukštą asmens duomenų apsaugos lygį Sąjungoje. Valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma taikyti griežtesnes apsaugos priemonės nei tos, kurios nustatytos šioje direktyvoje, siekiant užtikrinti duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugą kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis;

<...>

- (26) <...> Asmens duomenys turėtų būti adekvatūs ir susiję su tikslais, kuriais jie tvarkomi. Reikėtų visų pirma užtikrinti, kad būtų surinkta ne per daug asmens duomenų ir kad asmens duomenys būtų saugomi ne ilgiau nei būtina tuo tikslu, kuriuo jie tvarkomi. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik tuomet, jei asmens duomenų tvarkymo tikslo pagrįstai negalima pasiekti kitomis priemonėmis. <...>

<...>

(37) asmens duomenys, kurie yra itin opaus pobūdžio pagrindinių teisių ir laisvių atžvilgiu, turėtų būti ypač saugomi, kadangi dėl jų tvarkymo konteksto galėtų kilti didelis pavojus pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Tiems asmens duomenims turėtų priklausyti ir asmens duomenys, kuriais atskleidžiama rasinė ar etninė kilmė; termino „rasinė kilmė“ vartojimas šioje direktyvoje nereiškia, kad Sąjunga pritaria teorijoms, kuriomis bandoma apibrėžti atskirų žmonių rasių egzistavimą. Tokie asmens duomenys neturėtų būti tvarkomi, nebent jų tvarkymui taikomos tinkamos teisės aktais nustatytos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės ir juos tvarkyti leidžiama teisės aktais leidžiamais atvejais; jeigu juos tvarkyti dar nėra leidžiama tokiu teisės aktu, jų tvarkymas yra būtinas siekiant apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto arba kito asmens interesus; arba tvarkomi duomenys, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai. Tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės galėtų būti galimybė rinkti tuos duomenis tik tiek, jei jie susiję su kitais duomenimis apie atitinkamą fizinį asmenį, galimybė tinkamai apsaugoti surinktus duomenis, griežtesnės taisyklės, reglamentuojančios kompetentingos institucijos darbuotojų teisę susipažinti su tais duomenimis, ir draudimas tuos duomenis persiųsti. Tais atvejais, kai duomenų tvarkymas yra ypač invazinio pobūdžio jo atžvilgiu, teisės aktais taip pat turėtų būti leidžiama tvarkyti tokius duomenis, kai duomenų subjektas yra aiškiai su tuo sutikęs. Tačiau duomenų subjekto sutikimas pats savaime neturėtų suteikti teisinio pagrindo kompetentingoms institucijoms tvarkyti tokius neskelbtinus asmens duomenis;

<...>

(44) valstybės narės turėtų turėti galimybę priimti teisėkūros priemones, kuriomis vadovaujantis informacijos teikimas duomenų subjektams galėtų būti atidėtas, apribotas arba kuriomis vadovaujantis tokios informacijos būtų galima neteikti, arba teisėkūros priemones, kuriomis duomenų subjektų teisė susipažinti su savo asmens duomenimis būtų visiškai arba iš dalies apribota, tiek, kiek ir tol, kol tokia priemonė, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra būtina ir proporcinga demokratinės visuomenės priemonė, siekiant netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras, nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui, užtikrinti visuomenės saugumą arba nacionalinį saugumą arba apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves. Duomenų valdytojas turėtų įvertinti, konkrečiai ir atskirai išnagrinėdamas kiekvieną atvejį, ar teisė susipažinti su duomenimis turėtų būti iš dalies arba visiškai apribota;

<...>

(46) bet kokie duomenų subjekto teisių apribojimai turi atitikti Chartiją ir [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytą Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją], kaip išaiškinta atitinkamai pagal Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką, ir visų pirma tokiais apribojimais negalima pažeisti tų teisių ir laisvių esmės.

<...>

(104) šioje direktyvoje užtikrinamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Chartijoje ir įtvirtintų [SESV], visų pirma teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, teisės į asmens duomenų apsaugą, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą. Tų teisių apribojimai atitinka Chartijos 52 straipsnio 1 dalį, nes jie būtini siekiant atitikti Sąjungos pripažintus bendro intereso tikslus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti“.

8 Šios direktyvos 1 straipsnio „Dalykas ir tikslai“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Šioje direktyvoje nustatytos taisyklės, susijusios su fizinių asmenų apsauga kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais.

2. Remdamosi šia direktyva, valstybės narės:

- a) saugo fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų teisę į asmens duomenų apsaugą, ir
- b) užtikrina, kad kompetentingų institucijų keitimasis asmens duomenimis Sąjungoje, kai tokio keitimosi reikalaujama pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, nebūtų ribojamas ar draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis susijusių priežasčių.“

9 Minėtos direktyvos 2 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 ir 3 dalyse numatyta:

„1. Ši direktyva taikoma kompetentingų institucijų vykdomam asmens duomenų tvarkymui 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais.

<...>

3. Ši direktyva netaikoma asmens duomenų tvarkymui, kai:

- a) duomenys tvarkomi vykdant veiklą, kuriai Sąjungos teisė netaikoma;

<...>“

10 Tos pačios direktyvos 3 straipsnyje „Apibrėžtys“ nustatyta:

„Šioje direktyvoje:

1. asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;
2. duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimas arba sunaikinimas;

<...>

7. kompetentinga institucija –

- a) bet kokia valdžios institucija, kompetentinga nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais; arba
- b) bet kokia kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal valstybės narės teisę pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais;

<...>“

- 11 Direktyvos 2016/680 4 straipsnio „Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės numato, kad asmens duomenys turi būti:

- a) tvarkomi teisėtai ir sąžiningai;
- b) renkami konkrečiai nustatytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais ir negali būti tvarkomi tokiu būdu, kuris būtų nesuderinamas su tais tikslais;
- c) tinkami, aktualūs ir ne pernelyg išsamūs tikslų, kuriais jie yra tvarkomi, atžvilgiu;

<...>“

- 12 Šios direktyvos 6 straipsnyje „Skirtingų kategorijų duomenų subjektų atskyrimas“ numatyta:

„Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas, kai taikytina ir kiek įmanoma, aiškiai atskirtų skirtingų kategorijų duomenų subjektų asmens duomenis, pavyzdžiui:

- a) asmenų, kurių atžvilgiu yra rimtų priežasčių manyti, kad jie įvykdė arba rengiasi įvykdyti nusikalstamą veiką;
- b) asmenų, nuteistų už nusikalstamą veiką;
- c) asmenų, kurie buvo nusikalstamos veikos aukomis arba kurių atžvilgiu, remiantis tam tikrais faktais, yra pagrindo manyti, kad jie galėtų būti nusikalstamos veikos aukomis, ir
- d) kitų su nusikalstama veika susijusių šalių, pavyzdžiui, asmenų, kurie galėtų būti kviečiami liudyti atliekant nusikalstamų veikų tyrimus arba paskesniu baudžiamojo proceso etapu, asmenų, kurie gali suteikti informacijos apie nusikalstamas veikas, arba asmenų, kurie yra pažįstami arba susiję su vienu iš a ir b punktuose nurodytų asmenų.“

- 13 Minėtos direktyvos 10 straipsnis „Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas“ suformuluotas taip:

„Asmens duomenų tvarkymas, kuriuo atskleidžiama rasinė arba etninė kilmė, politinės pažiūros, religiniai arba filosofiniai įsitikinimai ar priklausymas profesinėms sąjungoms, taip pat genetinių duomenų, biometrinių duomenų tvarkymas siekiant vienareikšmiškai nustatyti fizinio asmens

tapatybę, arba duomenų apie asmens sveikatą ar lytinį gyvenimą ir seksualinę orientaciją tvarkymas leidžiamas tik tada, jei tai tikrai būtina ir jei taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės, ir jeigu:

- a) tai leidžiama pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę;
- b) tai reikalinga duomenų subjekto ar kito fizinio asmens gyvybiniais interesams apsaugoti, arba
- c) toks tvarkymas susijęs su duomenimis, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai.“

14 Direktyvos 2016/680 13 straipsnyje „Informacija, kuri padaroma prieinama duomenų subjektui arba kuri turi būti pateikta duomenų subjektui“ nustatyta:

„1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas duomenų subjektui padarytų prieinama bent šią informaciją:

- a) duomenų valdytojo tapatybę ir kontaktinius duomenis;
- b) duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis, kai taikoma;
- c) duomenų tvarkymo tikslus, kuriems asmens duomenys yra skirti;
- d) informaciją apie teisę pateikti skundą priežiūros institucijai ir priežiūros institucijos kontaktinius duomenis;
- e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę duomenų valdytojo reikalauti, kad pastarasis leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis, juos ištaisyti ar ištrinti ir apribotų asmens duomenų tvarkymą.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, valstybės narės teisės aktuose numato, kad duomenų valdytojas konkrečiais atvejais duomenų subjektui pateikia toliau nurodytą informaciją, kad duomenų subjektas galėtų pasinaudoti savo teisėmis:

- a) duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;
- b) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;
- c) kai taikoma, asmens duomenų gavėjų kategorijas, įskaitant duomenų gavėjus trečiojoje valstybėje arba tarptautinėse organizacijose;
- d) prireikus, papildomą informaciją, visų pirma tais atvejais, kai asmens duomenys renkami apie tai nežinant duomenų subjektui.

3. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis informacijos teikimas duomenų subjektui pagal 2 dalį būtų atidėtas, apribotas arba kuriomis jo būtų nepaisoma tiek, kiek ir tol, kol tokia priemonė, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra būtina ir proporcinga demokratinės visuomenės priemonė, siekiant:

- a) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;
- b) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;
- c) užtikrinti visuomenės saugumą;
- d) užtikrinti nacionalinį saugumą;
- e) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.

<...>“

- 15 Šios direktyvos 54 straipsnyje „Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją“ numatyta:

„Nedarant poveikio jokioms galimoms administracinėms arba neteisminėms teisių gynimo priemonėms, įskaitant teisę pateikti skundą priežiūros institucijai pagal 52 straipsnį, valstybės narės numato duomenų subjekto teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu jis mano, kad jo teisės, nustatytos pagal šią direktyvą priimtose nuostatose, buvo pažeistos dėl jo asmens duomenų tvarkymo nesilaikant tų nuostatų.“

Austrijos teisė

- 16 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos 1997 m. rugsėjo 5 d. *Suchtmittelgesetz* (Įstatymas dėl narkotinių medžiagų; *BGBI. I*, 112/1997) 27 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tas, kas neteisėtai

- (1) įgijo, laikė, gamino, gabeno, importavo, eksportavo ar siūlė, platino narkotines medžiagas kitam asmeniui ar jam padėjo jų įsigyti,

<...>

baudžiamas laisvės atėmimu iki vienu metų arba jam skiriama bausmė, kurią gali sudaryti už 360 dienų skaičiuojamos bausmės.

<...>“

- 17 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos 1975 m. sausio 1 d. *Strafgesetzbuch* (Baudžiamasis kodeksas; *BGBI. 60/1974*; toliau – *StGB*) 17 straipsnyje numatyta:

„(1) Nusikaltimai yra tyčinės veikos, už kurias numatytas laisvės atėmimas iki gyvos galvos ar trejus metus viršijantis laisvės atėmimas.“

(2) Visos kitos nusikalstamos veikos yra baudžiamieji nusižengimai.“

- 18 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos 1975 m. gruodžio 30 d. *Strafprozessordnung* (Baudžiamojo proceso kodeksas; *BGBL.*, 631/1975; toliau – *StPO*) 18 straipsnyje nustatyta:

„(1) Kriminalinė policija vykdo funkcijas, susijusias su baudžiamojo teisingumo vykdymu (*Bundes-Verfassungsgesetz* (Federalinis konstitucinis įstatymas) 10 straipsnio 1 dalies 6 punktas).

(2) Už kriminalinės policijos atliekamus tyrimus atsakingos apsaugos policijos institucijos; jų organizavimas ir teritorinė kompetencija reglamentuoti *Sicherheitspolizeigesetz* [(Apsaugos policijos įstatymas)] dėl viešojo saugumo institucijų organizavimo.

(3) Viešojo saugumo tarnybos organai (*Sicherheitspolizeigesetz* [(Apsaugos policijos įstatymas)] 5 straipsnio antra pastraipa) vykdo kriminalinės policijos užduotis, kurias sudaro nusikalstamų veikų tyrimas ir baudžiamasis persekiojimas už jas pagal šį įstatymą.

<...>“

- 19 *StPO* 99 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kriminalinė policija atlieka tyrimą *ex officio* arba pagal skundą ir turi atsižvelgti į prokuratūros bei teismų nurodymus (105 straipsnio 2 dalis).“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 20 2021 m. vasario 23 d. Insbruko muitinės (Austrija) pareigūnai, vykdydami narkotinių medžiagų kontrolę, sulaikė CG adresuotą pašto siuntą su 85 g kanapių žolės. Ši siunta buvo perduota St. Anton am Arlberg (Austrija) centriniam policijos komisariatui, kad šis ją patikrintų.
- 21 2021 m. kovo 6 d. du šio komisariato policijos pareigūnai atliko kratą CG gyvenamojoje vietoje ir ją vykdydami apklausė CG apie tos siuntos siuntėją ir apieškojo jo būstą. Per kratą policijos pareigūnai paprašė prieigos prie CG mobiliojo telefono prisijungimo duomenų. Šiam atsisakius ją suteikti, policijos pareigūnai paėmė šį mobilųjį telefoną (įskaitant SIM ir SD korteles) ir įteikė CG poėmio protokolą.
- 22 Siekiant atrakinti, mobilusis telefonas buvo perduotas Landeko apskrities (Austrija) policijos ekspertui. Kadangi ekspertui nepavyko atrakinti to telefono, jis buvo perduotas Vienos *Bundeskriminalamt* (Federalinė kriminalinė policija, Austrija); ten vėl nesėkmingai bandyta atrakinti minėtą telefoną.
- 23 Atitinkami policijos pareigūnai paėmė CG mobilųjį telefoną ir vėliau jį mėgino atrakinti savo iniciatyva, negavę prokuratūros ar teismo leidimo.
- 24 2021 m. kovo 31 d. CG pateikė skundą *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tirolio žemės administracinis teismas, Austrija), ginčydamas mobiliojo telefono poėmio teisėtumą. 2021 m. balandžio 20 d. telefonas buvo grąžintas CG.

- 25 CG ne iš karto buvo informuotas apie mėginimus pasinaudoti jo mobiliajame telefone esančiais duomenimis. Apie tai jis sužinojo tik tada, kai policijos pareigūnas, kuris paėmė šį mobilųjį telefoną ir vėliau ėmėsi veiksmų, kad pasinaudotų jame esančiais skaitmeniniais duomenimis, buvo apklaustas kaip liudytojas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme nagrinėjamoje byloje. Šių mėginimų faktas nebuvo užfiksuotas ir kriminalinės policijos protokole.
- 26 Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, pirma, ar, atsižvelgiant į 2018 m. spalio 2 d. Sprendimo *Ministerio Fiscal* (C-207/16, EU:C:2018:788) 52–61 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją, Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalis, siejama su Chartijos 7 ir 8 straipsniais, turi būti aiškinama taip, kad visiška ir nekontroliuojama prieiga prie visų mobiliajame telefone esančių duomenų, t. y. prisijungimo duomenų, pranešimų turinio, nuotraukų ir naršymo istorijos, kurie gali pateikti labai detalų ir išsamų beveik visų duomenų subjekto privataus gyvenimo sričių vaizdą, yra toks didelis šiuose 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintų pagrindinių teisių suvaržymas, kad baudžiamųjų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais ši prieiga galima tik kovos su sunkiais nusikaltimais atveju.
- 27 Šiuo klausimu tas teismas patikslina, kad nusikalstama veika, kuria CG kaltinamas per pagrindinėje byloje nagrinėjamą nusikalstamos veikos tyrimą, numatyta Įstatymo dėl narkotinių medžiagų 27 straipsnio 1 dalyje ir už ją baudžiama laisvės atėmimu iki vienu metų; atsižvelgiant į *StGB* 17 straipsnyje pateiktą klasifikaciją, ši veika yra baudžiamasis nusižengimas.
- 28 Antra, priminęs tai, kas nurodyta 2021 m. kovo 2 d. Sprendimo *Prokuratuur* (*Prieigos prie elektroninių ryšių duomenų sąlygos*) (C-746/18, EU:C:2021:152) 48–54 punktuose ir šiuose punktuose nurodytoje jurisprudencijoje, minėtas teismas siekia išsiaiškinti, ar pagal Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai išplaukiančios iš kartu taikomų *StPO* 18 straipsnio ir 99 straipsnio 1 dalies nuostatų, kuriose numatyta, kad vykstant baudžiamajam tyrimui kriminalinė policija gali be teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos leidimo pasinaudoti išsamia ir nekontroliuojama prieiga prie visų mobiliajame telefone esančių skaitmeninių duomenų.
- 29 Galiausiai, trečia, pabrėžęs, kad *StPO* 18 straipsnyje, siejamame su *StPO* 99 straipsnio 1 dalimi, nenumatyta jokia policijos institucijų pareiga dokumentais užfiksuoti mobiliojo ryšio telefono skaitmeninio naudojimo priemones arba informuoti jo savininką apie tokių priemonių buvimą, kad šis prireikus galėtų joms prieštarauti, pateikdamas prevencinį arba *a posteriori* ieškinį, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą dėl šių *StPO* nuostatų suderinamumo su procesinio lygiateisiškumo principu ir teise į veiksmingą teisminę gynybą, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį.
- 30 Šiomis aplinkybėmis *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tirolio žemės administracinis teismas, Austrija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [Direktyvos 2002/58] 15 straipsnio 1 dalis [(prireikus siejama su jos 5 straipsniu)], atsižvelgiant į [Chartijos] 7 ir 8 straipsnius, turi būti aiškinama taip, kad valstybės institucijų prieiga prie mobiliosiuose telefonuose saugomų duomenų yra šiuose Chartijos straipsniuose įtvirtintų pagrindinių teisių suvaržymas ir jis yra toks didelis, kad ši prieiga nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais turėtų apsiriboti tik kova su sunkiais nusikaltimais?

2. Ar [Direktyvos 2002/58] 15 straipsnio 1 dalis, atsižvelgiant į [Chartijos] 7, 8 ir 11 straipsnius bei 52 straipsnio 1 dalį, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamos tokios nacionalinės teisės normos, kaip [StPO] 18 straipsnis, siejamas su 99 straipsnio 1 dalimi, pagal kurias saugumo institucijos, atlikdamos nusikalstamos veikos tyrimą, be teismo arba nepriklausomos administracinės institucijos leidimo pačios sau suteikia visišką ir nekontroliuojamą prieigą prie visų mobiliajame telefone saugomų skaitmeninių duomenų?
3. Ar [Chartijos] 47 straipsnis, prireikus siejamas su jos 41 ir 52 straipsniais, vertinant iš procesinio lygiateisiškumo ir veiksmingos teisinės gynybos perspektyvos, turi būti suprantamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai [StPO] 18 straipsnis, siejamas su 99 straipsnio 1 dalimi, pagal kurias suteikiama galimybė panaudoti mobiliajame telefone saugomus skaitmeninius duomenis, apie tai nepranešus duomenų subjektui prieš taikant šią priemonę arba bent ją pritaikius?“

Procesas Teisingumo Teisme

- 31 2021 m. spalio 20 d. Teisingumo Teismas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikė prašymą suteikti informacijos ir nurodyti, ar pagrindinei bylai galėtų būti reikšminga Direktyva 2016/680, ir prireikus jam nurodyti šią direktyvą į Austrijos teisę perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas, kurios galėtų būti taikomos šioje byloje.
- 32 2021 m. lapkričio 11 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atsakė į šį prašymą ir, be kita ko, nurodė, kad šioje byloje turėjo būti laikomasi minėtos direktyvos reikalavimų. Šis atsakymas kartu su nutartimi dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą buvo pateiktas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims.
- 33 2022 m. lapkričio 8 d. pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 61 straipsnį Teisingumo Teismas paprašė žodinės proceso dalies dalyvių savo kalbose sutelkti dėmesį į Direktyvą 2016/680 ir per teismo posėdį atsakyti į tam tikrus klausimus, susijusius su šia direktyva.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

- 34 2023 m. gegužės 17 d. generaliniam advokatui paskelbus savo išvadą, Teisingumo Teismo kanceliarija gavo Austrijos vyriausybės prašymą ją ištaisyti, motyvuotą tuo, kad joje netiksliai išdėstyta jos rašytinėse pastabose, taip pat išsakant pastabas išreikšta pozicija ir kad joje yra faktinių klaidų.
- 35 Iš tiesų, šios vyriausybės teigimu, pirma, iš generalinio advokato išvados 50 punkto, siejamo su jos 14 išnaša, galima suprasti, kad ji teigė, jog mėginimas priėti prie mobiliajame telefone esančių duomenų, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, negali būti laikomas asmens duomenų tvarkymu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2016/680 3 straipsnio 2 punktą. Tačiau per posėdį Teisingumo Teisme ji teigė priešingai, aiškiai pritarė Europos Komisijos rašytinėse pastabose išreikštai pozicijai, kad iš sisteminio šios direktyvos aiškinimo, siejamo su jos tikslais, matyti, kad ja reglamentuojamas ne tik pats duomenų tvarkymas, bet ir prieš jį atliekamos operacijos, pavyzdžiui, bandymas juos tvarkyti, ir šios direktyvos taikymas nesiejamas su sąlyga, kad šis bandymas juos tvarkyti būtų sėkmingas.

- 36 Antra, Austrijos vyriausybė tvirtina, kad generalinio advokato išvados 27 punktą grindžiamas klaidingomis faktinėmis aplinkybėmis, nes iš jo galima suprasti, kad šio sprendimo 22 punkte nurodyti mėginimai tvarkyti duomenis nebuvo užfiksuoti kriminalinės policijos byloje. Šiuo klausimu ši vyriausybė patikslina, kad, priešingai, nei matyti iš šio 27 punkto ir prašymo priimti prejudicinį sprendimą, savo rašytinėse pastabose ji nurodė, kad šie bandymai tvarkyti duomenis buvo užfiksuoti dviejose už tyrimą pagrindinėje byloje atsakingų policijos pareigūnų parengtose ataskaitose ir kad vėliau šios ataskaitos buvo pridėtos prie prokuratūros bylos medžiagos.
- 37 2023 m. gegužės 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Austrijos vyriausybės prašymas ištaisyti generalinio advokato išvadą buvo perkvalifikuotas į prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį.
- 38 Primintina, kad, pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir jo Procedūros reglamente šio statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims nenumatyta galimybė pateikti pastabų dėl generalinio advokato išvados. Antra, pagal SESV 252 straipsnio antrą pastraipą generalinis advokatas viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikia motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal tą statutą jis privalo dalyvauti. Teisingumo Teismo nesaisto nei generalinio advokato išvada, nei ją grindžiantys motyvai. Taigi suinteresuotojo asmens nesutikimas su generalinio advokato išvada, nepaisant to, kokie klausimai joje nagrinėjami, savaime negali būti motyvas, pateisinantis žodinės proceso dalies atnaujinimą (2024 m. kovo 14 d. Sprendimo *f6 Cigarettenfabrik*, C-336/22, EU:C:2024:226, 25 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnyje numatyta, kad Teisingumo Teismas, išklaęs generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu pasibaigus šiai proceso daliai šalis pateikė naują faktą, galintį turėti lemiamą įtaką Teisingumo Teismo sprendimui, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, kuris dar nebuvo aptartas.
- 40 Vis dėlto nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas mano, kad pasibaigus rašytinei proceso daliai ir teismo posėdžiui jis turi visą prejudiciniam sprendimui priimti būtina informaciją. Be to, aplinkybės, kuriomis Austrijos vyriausybė grindžia savo prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį, nėra naujos faktinės aplinkybės, galinčios turėti lemiamą įtaką sprendimui, kurį jis turi priimti šioje byloje.
- 41 Konkrečiai dėl šio sprendimo 36 punkte nurodytų faktinių aplinkybių reikia priminti, kad vykstant procesui dėl prejudicinio sprendimo priėmimo Teisingumo Teismas turi nustatyti ne tai, ar nurodytos faktinės aplinkybės yra įrodytos, o tik išaiškinti reikšmingas Sąjungos teisės nuostatas (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 36 punktą). Iš tikrųjų, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytus teisinius pagrindus ir faktines aplinkybes, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija (šiuo klausimu žr. 2024 m. birželio 18 d. Sprendimo *Bundesrepublik Deutschland (Sprendimo suteikti pabėgėlio statusą poveikis)*, C-753/22, EU:C:2024:524, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas, išklaęs generalinį advokatą, mano, kad nėra pagrindo atnaujinti žodinės proceso dalies.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinum

- 43 Kai kurie suinteresuotieji asmenys, šioje byloje pateikę rašytines pastabas, ginčijo viso prašymo priimti prejudicinį sprendimą arba tam tikrą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimų priimtinumą.
- 44 Pirma, Austrijos, Prancūzijos ir Švedijos vyriausybės tvirtina, kad nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą neatitinka Procedūros reglamento 94 straipsnyje numatytų reikalavimų, nes joje nenurodytos faktinės ir teisinės aplinkybės, būtinos naudingai atsakyti šiam teismui.
- 45 Antra, Austrijos vyriausybė visų pirma teigia, kad antruoju ir trečiuoju prejudiciniais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar kartu taikomos *StPO* 18 ir 99 straipsnių nuostatos atitinka Sąjungos teisę. Kadangi šiose nuostatose nenumatyta naudoti paaimtomis duomenų laikmenomis sąlygos, šie klausimai neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos dalyku. Ji taip pat tvirtina, kad pagal Austrijos teisę prokuratūros nurodymas yra būtinas norint paaimti mobiliojo ryšio telefoną arba mėginti prieiti prie jame esančių duomenų. Vadinas, šis teismas turėtų konstatuoti Austrijos teisės pažeidimą, todėl minėto teismo pateikti klausimai nėra būtini šiai bylai išspręsti ir nėra poreikio priimti sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą.
- 46 Dėl šių aspektų pirmiausia primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi įvertinti, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu (2023 m. liepos 24 d. Sprendimo *Lin*, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 61 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 47 Tuo remiantis, darytina išvada, kad klausimams dėl Sąjungos teisės taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinas tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (2023 m. liepos 24 d. Sprendimo *Lin*, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 62 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 48 Pirma, dėl argumento, kad nesilaikyta Procedūros reglamento 94 straipsnyje numatytų reikalavimų, reikia pažymėti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, į kurią atsižvelgta Procedūros reglamento 94 straipsnio a ir b punktuose, siekiant pateikti tokį Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris būtų naudingas nacionaliniam teismui, reikia, kad tas teismas nurodytų pateikiamų klausimų faktines aplinkybes ir teisinį pagrindą arba bent paaiškintų šiuos klausimus pagrindžiančias faktines prielaidas. Be to, kaip nustatyta Procedūros reglamento 94 straipsnio c punkte, prašyme priimti prejudicinį sprendimą turi būti išdėstytos priežastys, paskatinusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančią teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir jo nustatytas ryšys tarp šių nuostatų ir pagrindinėje byloje taikomų nacionalinės teisės normų (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 59 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 49 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su faktinėmis aplinkybėmis, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas jame nurodė, kad Austrijos policijos institucijos, paėmusios CG mobilųjį telefoną per policijos tyrimą dėl prekybos narkotinėmis medžiagomis, du kartus savo iniciatyva bandė prieiti prie šiame telefone esančių duomenų, neturėdamos tam išankstinio prokuratūros ar teismo leidimo. Jis taip pat patikslino, kad tik klausydamasis policijos pareigūno parodymų CG sužinojo apie bandymą prieiti prie jo mobiliajame telefone esančių duomenų. Galiausiai jis nurodė, kad šie mėginimai taip pat nebuvo užfiksuoti kriminalinės policijos surinktoje bylos medžiagoje.
- 50 Dėl teisės aktų tas teismas patikslino, kad pagal nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą jo paminėtas nacionalinės teisės nuostatas buvo galima mėginti prieiti prie mobiliajame telefone esančių duomenų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais; ši galimybė nesieta vien su kovos su sunkiais nusikaltimais tikslais, išankstine teismo arba nepriklausomos administracinės institucijos kontrole ar atitinkamų asmenų informavimu apie šį bandymą, be kita ko, tam, kad galėtų jam prieštarauti, pateikdami skundą teisme.
- 51 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 26–29 punktų, minėtas teismas konkrečiai nurodė priežastis, paskatinusias jį pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą, ir ryšį, kuris, kaip tas teismas manė, egzistuoja tarp šiame prašyme nurodytų Sąjungos teisės ir Chartijos nuostatų ir pagrindinėje byloje taikytinų Austrijos teisės nuostatų.
- 52 Taigi šio sprendimo 49–51 punktuose nurodytos aplinkybės leidžia manyti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą atitinka Procedūros reglamento 94 straipsnyje numatytus reikalavimus.
- 53 Antra, dėl argumentų, susijusių su tuo, kad antrajame ir trečiajame prejudiciniuose klausimuose nurodytos Austrijos teisės nuostatos nėra reikšmingos ir kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turėjo konstatuoti šios teisės pažeidimą, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas neturi priimti sprendimo dėl nacionalinės teisės nuostatų aiškinimo ir spręsti dėl nacionalinio teismo pateikto jų aiškinimo ar taikymo teisingumo, nes toks aiškinimas priklauso išimtinai nacionalinio teismo kompetencijai (2023 m. birželio 15 d. Sprendimo *Getin Noble Bank (Paskolos sutarties vykdymo sustabdymas)*, C-287/22, EU:C:2023:491, 32 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 54 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, visų pirma iš prejudicinių klausimų formuluotės, matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, pirma, kad šios Austrijos teisės nuostatos taikytinos pagrindinėje byloje ir, antra, kad priegos prie mobiliajame telefone esančių duomenų bandymas – be išankstinio prokuratūros ar teismo leidimo, – kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra leidžiamas pagal Austrijos teisę. Pagal šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytą jurisprudenciją Teisingumo Teismas neturi priimti sprendimo dėl tokio minėtų nuostatų aiškinimo.
- 55 Tuo remiantis darytina išvada, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimai yra priimtini.

Dėl esmės

- 56 Austrijos vyriausybė savo rašytinėse pastabose teigia, kad Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į pirmąjį ir antrąjį prejudicinius klausimus, nes šie klausimai susiję su Direktyvos 2002/58 5 straipsnio ir 15 straipsnio 1 dalies išaiškinimu, nors akivaizdu, kad ši direktyva netaikoma pagrindinėje byloje. Per teismo posėdį kelios vyriausybės teigė, kad nebuvo įmanoma performuluoti prejudicinių klausimų atsižvelgiant į Direktyvą 2016/680. Konkrečiai kalbant, Austrijos vyriausybė pabrėžė, jog tai, kad pastarojoje direktyvoje nebuvo Direktyvos 2002/58 5 straipsniui ir 15 straipsnio 1 daliai lygiaverčių nuostatų, prieštarauja tokiam performulavimui. Prancūzijos vyriausybė savo ruožtu nurodė, kad viena iš teisės performuluoti prejudicinius klausimus ribų yra valstybių narių teisė pateikti rašytines pastabas. Iš tiesų, pastarosios vyriausybės teigimu, ši teisė taptų visiškai neveiksminga, jei proceso teisinis pagrindas galėtų būti iš esmės pakeistas Teisingumo Teismui performulavus prejudicinius klausimus.
- 57 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, vadovaudamasis Direktyvos 2002/58 1 straipsnio 1 ir 3 dalimis ir 3 straipsniu, jau nusprendė, kad, kai valstybės narės tiesiogiai įgyvendina priemones, nukrypstančias nuo elektroninių ryšių konfidencialumo, nenustatydamos tokių ryšių paslaugų teikėjams pareigos tvarkyti duomenis, duomenų subjektų duomenų apsaugai taikoma ne Direktyva 2002/58, o tik nacionalinė teisė, išskyrus atvejus, kai taikoma Direktyva 2016/680 (2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Privacy International*, C-623/17, EU:C:2020:790, 48 punktą ir 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *La Quadrature du Net ir kt.*, C-511/18, C-512/18 ir C-520/18, EU:C:2020:791, 103 punktą).
- 58 Neginčijama, kad pagrindinė byla susijusi su pačių policijos tarnybų bandymu prieiti prie mobiliajame telefone esančių asmens duomenų, nereikalaujant jokio elektroninių ryšių paslaugų teikėjo įsikišimo.
- 59 Taigi akivaizdu, kad šis ginčas nepatenka į pirmajame ir antrajame prejudiciniuose klausimuose nurodytos Direktyvos 2002/58 taikymo sritį.
- 60 Visų pirma reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, nacionaliniams teismams ir Teisingumo Teismui bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, pastarasis turi pateikti nacionaliniam teismui naudingą atsakymą, kuris leistų priimti sprendimą jo nagrinėjamoje byloje. Tokiu atveju Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus. Be to, Teisingumo Teismui gali tekti atsižvelgti į Sąjungos teisės normas, kurių nacionalinis teismas nebuvo nurodęs savo klausime (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ministrstvo za obrambo*, C-742/19, EU:C:2021:597, 31 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija, taip pat 2024 m. birželio 18 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Hamm (Prašymas išduoti pabėgėlį Turkijai)*, C-352/22, EU:C:2024:521, 47 punktą).
- 61 Iš tikrųjų tai, kad nacionalinis teismas formaliai pateikė prejudicinį klausimą, nurodydamas tam tikras Sąjungos teisės nuostatas, netrukdo Teisingumo Teismui pateikti šiam teismui visų aiškinimo aspektų, kurie gali būti naudingi sprendimui jo nagrinėjamoje byloje priimti, neatsižvelgiant į tai, ar tas teismas juos nurodė savo pateiktuose klausimuose. Teisingumo Teismas turi iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos ir, be kita ko, iš sprendimo ar nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamosios dalies atrinkti Sąjungos teisės klausimus, aiškintinus atsižvelgiant į bylos dalyką (2022 m. birželio 22 d. Sprendimo *Volvo ir DAF Trucks*, C-267/20, EU:C:2022:494, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 62 Beje, remiantis suformuota jurisprudencija, informacija, pateikta sprendime ar nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, turi ne tik sudaryti galimybę Teisingumo Teismui pateikti tinkamus atsakymus, bet ir suteikti valstybių narių vyriausybėms ir kitiems suinteresuotiesiems asmenims galimybę pateikti pastabas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Royal Antwerp Football Club*, C-680/21, EU:C:2023:1010, 32 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 63 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 31–33 punktų, atsakydamas į Teisingumo Teismo jam pateiktą prašymą pateikti informacijos, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad Direktyva 2016/680 taikoma pagrindinėje byloje. Savo rašytinėse pastabose suinteresuotieji asmenys galėjo pareikšti nuomonę dėl šios direktyvos aiškinimo ir jos svarbos pagrindinei bylai. Teisingumo Teismas paprašė žodinės proceso dalies dalyvių per teismo posėdį atsakyti į tam tikrus klausimus, susijusius su šia direktyva. Jis konkrečiai paprašė jų pareikšti nuomonę dėl šios direktyvos 4 straipsnio svarbos atsakant į pirmąjį prejudicinį klausimą ir dėl tos pačios direktyvos 13 ir 54 straipsnių svarbos atsakant į trečiąjį prejudicinį klausimą.
- 64 Todėl aplinkybė, kad pirmasis ir antrasis prejudiciniai klausimai susiję su Direktyvos 2002/58 5 straipsnio ir 15 straipsnio 1 dalies, o ne su Direktyvos 2016/680 išaiškinimu, netrukdo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimų performuluoti atsižvelgiant į šiai bylai reikšmingas pastarosios direktyvos nuostatas, taigi ir Teisingumo Teismo jurisdikcijai atsakyti į šiuos klausimus.
- 65 Šios išvados nepaneigia Airijos, Prancūzijos ir Norvegijos vyriausybių argumentas, kad bandymas priėti prie asmens duomenų nepatenka į Direktyvos 2016/680 taikymo sritį, nes ji taikoma tik faktiškai atliekamam duomenų tvarkymui.
- 66 Šiuo klausimu šios vyriausybės teigia, kad šios direktyvos nuostatų išaiškinimas nėra naudingas sprendžiant ginčą pagrindinėje byloje, kaip ir Chartijos aiškinimas, nes ji taikoma tik tada, kai valstybės narės įgyvendina Sąjungos teisę.
- 67 Vis dėlto, kai nėra akivaizdu, jog Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kaip yra Direktyvos 2016/680 atveju, prieštaravimas, grindžiamas šio akto netaikymu pagrindinei bylai, sietinas su klausimų esme (pagal analogiją žr. 2023 m. liepos 24 d. Sprendimo *Lin*, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 68 Taigi pirmiausia reikia išnagrinėti, ar policijos tarnybų bandymas priėti prie mobilajame telefone esančių duomenų patenka į šios direktyvos materialinę taikymo sritį.

Dėl Direktyvos 2016/680 taikymo prieigai prie mobilajame telefone esančių duomenų

- 69 Direktyvos 2016/680 2 straipsnio 1 dalyje apibrėžta šios direktyvos taikymo sritis. Toje nuostatoje numatyta, kad ši direktyva „taikoma kompetentingų institucijų vykdomam asmens duomenų tvarkymui [jos] 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais“, būtent „nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas“ tikslais“.
- 70 Šios direktyvos 3 straipsnio 2 punkte sąvoka „duomenų tvarkymas“ apibrėžta kaip „bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai <...> išgava, susipažinimas“ ar „atskleidimas <...> platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis“.

- 71 Taigi iš pačios Direktyvos 2016/680 3 straipsnio 2 punkto formuluotės ir, be kita ko, vartojamų žodžių junginių „bet kokia operacija“, „operacijų seka“ ir „ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis“ matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo, kad sąvoka „duomenų tvarkymas“, kaip ir šios direktyvos materialinė taikymo sritis, būtų suprantama plačiai. Šį aiškinimą patvirtina tai, kad minėtoje nuostatoje pateiktas operacijų sąrašas nėra išsamus, nes vartojamas junginys „kaip antai“ (pagal analogiją žr. 2022 m. vasario 24 d. Sprendimo *Valsts ieņēmumu dienests (Asmens duomenų tvarkymas mokesčių tikslais)* (C-175/20, EU:C:2022:124, 35 punktą).
- 72 Taigi pirmiau nurodytos formuluotės patvirtina aiškinimą, kad kai policijos tarnybos paima telefoną ir su juo atlieka veiksmus, kad išgautų šiame telefone esančius asmens duomenis ir su jais susipažintų, jos pradeda duomenų tvarkymą, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2016/680 3 straipsnio 2 punktą, net jei dėl techninių priežasčių šioms tarnyboms nepavyksta prieiti prie šių duomenų.
- 73 Šį aiškinimą patvirtina Direktyvos 2016/680 3 straipsnio 2 punkto kontekstas. Iš tikrųjų pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punktą valstybės narės numato, kad asmens duomenys turi būti renkami konkrečiai nustatytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais ir negali būti tvarkomi tokiu būdu, kuris būtų nesuderinamas su jais. Šioje nuostatoje įtvirtintas tikslų apribojimo principas (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 26 d. Sprendimo *Ministerstvo na vatreshnite raboti (Biometrinių ir genetinių duomenų registravimas policijoje)*, C-205/21, EU:C:2023:49, 122 punktą). Šio principo veiksmingumas neišvengiamai reikalauja, kad rinkimo tikslas būtų nustatytas jau tada, kai kompetentingos institucijos bando prieiti prie asmens duomenų, nes toks bandymas, jeigu jis būtų sėkmingas, leidžia joms, be kita ko, nedelsiant rinkti, išgauti atitinkamus duomenis ar susipažinti su jais.
- 74 Dėl Direktyvos 2016/680 tikslų pažymėtina, kad, kaip matyti iš jos 4, 7 ir 15 konstatuojamųjų dalių, ja, be kita ko, siekiama užtikrinti aukštą fizinių asmenų asmens duomenų apsaugos lygį.
- 75 Šiam tikslui būtų pakenkta, jei bandymas prieiti prie asmens duomenų, esančių mobiliajame telefone, negalėtų būti laikomas šių duomenų „tvarkymu“. Iš tiesų taip aiškinant Direktyvą 2016/680 asmenims, prie kurių duomenų bandoma prieiti, kiltų didelis pavojus, kad nebebus galima išvengti šioje direktyvoje nustatytų principų pažeidimo.
- 76 Taip pat reikia pažymėti, kad toks aiškinimas atitinka teisinio saugumo principą, pagal kurį, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, reikalaujama, kad teisės subjektai galėtų numatyti teisės normų taikymą, ypač kai jos gali turėti nepalankių pasekmių (2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Gestore dei Servizi Energetici*, C-148/23, EU:C:2024:555, 42 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Iš tiesų aiškinant, kad Direktyvos 2016/680 taikymas priklauso nuo to, ar pavyksta prieiti prie mobiliajame telefone esančių asmens duomenų, tiek kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, tiek teisės subjektams kiltų su šiuo principu nesuderinamas netikrumas.
- 77 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad policijos tarnybų bandymas prieiti prie mobiliajame telefone esančių duomenų nusikalstamos veikos tyrimo tikslais, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, patenka, kaip išvados 53 punkte nurodė generalinis advokatas, į Direktyvos 2016/680 taikymo sritį.

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

- 78 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo pirmajame ir antrajame klausimuose aiškiai nurodė, pirma, Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį, kurioje, be kita ko, reikalaujama, kad teisėkūros priemonės, kurias gali patvirtinti valstybės narės ir kuriomis ribojamas kai kuriose šios direktyvos nuostatose nustatytų teisių ir pareigų taikymas, būtų būtina, tinkama ir proporcinga priemonė demokratinėje visuomenėje, skirta nacionaliniam saugumui (t. y. valstybės saugumui), gynybai, visuomenės saugumui apsaugoti, taip pat baudžiamųjų veikų ar neteisėto elektroninių ryšių sistemos naudojimo prevencijai, tyrimui, atskleidimui ir baudžiamajam persekiojimui už jas užtikrinti ir, antra, Chartijos 52 straipsnio 1 dalį, kurioje įtvirtintas proporcingumo principas apribojant šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimą.
- 79 Direktyvos 2016/680 4 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta, kad valstybės narės turi numatyti, kad asmens duomenys būtų tinkami, aktualūs ir ne pernelyg išsamūs tikslų, kuriais jie yra tvarkomi, atžvilgiu. Taigi šioje nuostatoje reikalaujama, kad valstybės narės laikytųsi „duomenų kiekio mažinimo“ principo, kuriuo išreiškiamas šis proporcingumo principas (2024 m. sausio 30 d. Sprendimo *Direktor na Glavna direksia „Natsionalna politisia“ pri MVR – Sofia, C-118/22, EU:C:2024:97, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija*).
- 80 Tuo remiantis, darytina išvada, kad, be kita ko, vykstant baudžiamajam procesui policijos tarnybų vykdomas asmens duomenų rinkimas ir saugojimas šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais turi atitikti šiuos reikalavimus, kaip ir bet koks duomenų tvarkymas, patenkantis į šios direktyvos taikymo sritį (2024 m. sausio 30 d. Sprendimo *Direktor na Glavna direksia „Natsionalna politisia“ pri MVR – Sofia, C-118/22, EU:C:2024:97, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija*).
- 81 Taigi reikia konstatuoti, kad pirmuoju ir antruoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar pagal Direktyvos 2016/680 4 straipsnio 1 dalies c punktą, siejamą su Chartijos 7, 8 straipsniais ir 52 straipsnio 1 dalimi, draudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriomis kompetentingoms institucijoms suteikiama priegios prie mobiliajame telefone esančių duomenų galimybė nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais ir pagal kurias šios galimybės įgyvendinimas nesiejamas su išankstine teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos kontrole.
- 82 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip tai matyti iš Direktyvos 2016/680 2 ir 4 konstatuojamųjų dalių, įtvirtinant tvirtą ir nuoseklią asmens duomenų apsaugos sistemą, siekiant užtikrinti, kad būtų paisoma pagrindinės teisės į fizinių asmenų apsaugą tvarkant asmens duomenis, pripažintos Chartijos 8 straipsnio 1 dalyje ir SESV 16 straipsnio 1 dalyje, šia direktyva siekiama prisidėti užbaigiant Sąjungoje kurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę (šiuo klausimu žr. 2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija (Direktyva dėl asmens duomenų apsaugos – Baudžiamosios teisės sritis)*, C-658/19, EU:C:2021:138, 75 punktą).
- 83 Šiuo tikslu Direktyva 2016/680 siekiama, kaip buvo nuodyta šio sprendimo 74 punkte, užtikrinti aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą.
- 84 Šiuo tikslu reikia priminti, kaip pabrėžta Direktyvos 2016/680 104 konstatuojamojoje dalyje, kad šioje direktyvoje įtvirtinti Chartijos 8 straipsnyje numatytos teisės į asmens duomenų apsaugą ir atitinkamai šios Chartijos 7 straipsniu saugomos teisės į privatų ir šeimos gyvenimą apribojimais

- turi būti aiškinami taip, kad atitiktų jos 52 straipsnio 1 dalies reikalavimus, apimančius proporcingumo principo laikymąsi (šiuo klausimu žr. 2024 m. sausio 30 d. Sprendimo *Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia, C-118/22, EU:C:2024:97, 33 punktą*).
- 85 Iš tikrųjų šios pagrindinės teisės nėra absoliučios ir turi būti vertinamos atsižvelgiant į jų visuomeninę funkciją ir derinamos su kitomis pagrindinėmis teisėmis. Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį bet koks tų pagrindinių teisių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir juo turi būti paisoma jų esmės ir proporcingumo principo. Remiantis šiuo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus arba reikalingi kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti. Jie turi neviršyti to, kas yra griežtai būtina, o apribojimus nustatančiame teisės akte turi būti numatytos aiškios ir tikslios taisyklės, kuriomis būtų reglamentuojama šių apribojimų apimtis ir taikymas (šiuo klausimu žr. 2024 m. sausio 30 d. Sprendimo *Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia, C-118/22, EU:C:2024:97, 39 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija*).
- 86 Pirma, dėl bendrojo intereso tikslo, kuriuo galima pateisinti naudojimosi Chartijos 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintomis pagrindinėmis teisėmis apribojimą, kaip antai išplaukiantį iš pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės normų, reikia pažymėti, kad asmens duomenų tvarkymas policijai vykdant nusikalstamos veikos tyrimą, kaip antai bandymas priėti prie mobiliajame telefone esančių duomenų, iš esmės turi būti laikomas iš tikrųjų atitinkančiu Sąjungos pripažintą bendrojo intereso tikslą, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį.
- 87 Antra, dėl tokio apribojimo būtinumo reikia pažymėti, kaip iš esmės nurodyta Direktyvos 2016/680 26 konstatuojamojoje dalyje, kad šis reikalavimas netenkinamas, jei nurodytą bendrojo intereso tikslą galima pagrįstai taip pat veiksmingai pasiekti kitomis priemonėmis, kurios mažiau ribotų duomenų subjektų pagrindines teises (šiuo klausimu žr. 2024 m. sausio 30 d. Sprendimo *Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia, C-118/22, EU:C:2024:97, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją*).
- 88 Vis dėlto būtinumo reikalavimas įvykdomas, jei nagrinėjamu duomenų tvarkymu siekiamas tikslas negali būti tinkamai ir taip pat veiksmingai pasiektas kitomis priemonėmis, kurios mažiau ribotų duomenų subjektų pagrindines laisves ir teises, ypač teises į privatų gyvenimą ir į asmens duomenų apsaugą, garantuojamas Chartijos 7 ir 8 straipsniuose (2023 m. sausio 26 d. Sprendimo *Ministerstvo na vatreshnite raboti (Biometrinių ir genetinių duomenų registravimas policijoje), C-205/21, EU:C:2023:49, 126 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija*).
- 89 Trečia, kiek tai susiję su Chartijos 7 ir 8 straipsniuose garantuojamų teisių įgyvendinimo apribojimo, kurį lemia toks tvarkymas, proporcingumu, reikia palyginti visas reikšmingas konkretaus atvejo aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2024 m. sausio 30 d. Sprendimo *Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia, C-118/22, EU:C:2024:97, 62 ir 63 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją*).
- 90 Prie tokių aplinkybių, be kita ko, galima priskirti tokio naudojimosi pagrindinėmis teisėmis apribojimo dydį, kuris priklauso nuo duomenų, prie kurių kompetentingos policijos institucijos gali turėti prieigą, pobūdžio ir jautrumo, šiuo apribojimu siekiamo bendrojo intereso tikslo svarbą, mobiliojo telefono savininko ryšį su atitinkama nusikalstama veika arba nagrinėjamų duomenų svarbą konstatuojant faktines aplinkybes.

- 91 Pirma, dėl pagrindinių teisių apribojimo, kylančio iš tokių teisės normų, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, dydžio iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal šias teisės normas leidžiama kompetentingoms policijos tarnyboms be išankstinio leidimo priėti prie mobiliajame telefone esančių duomenų.
- 92 Tokia prieiga, atsižvelgiant į aptariamo mobiliojo telefono turinį ir šių policijos tarnybų sprendimus, gali apimti ne tik srauto ir vietos nustatymo duomenis, bet ir kartu šiuo telefonu padarytas nuotraukas ir interneto naršymo istoriją, net dalį šiuo telefonu siunčiamų pranešimų turinio, be kita ko, susipažinus su jame saugomais pranešimais.
- 93 Prieiga prie tokių duomenų gali leisti padaryti labai tiksliai išvada apie asmenų, kurių duomenys saugomi, privatų gyvenimą, kaip antai šių asmenų kasdienio gyvenimo įpročius, nuolatinę ar laikiną gyvenamąją vietą, kasdienį ir kitokį judėjimą, vykdomą veiklą, socialinius ryšius ir lankomą socialinę aplinką.
- 94 Galiausiai negalima atmesti galimybės, kad mobiliajame telefone esantys duomenys gali apimti ypač jautrius duomenis, kaip antai asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras ir religinius ar filosofinius įsitikinimus, o šis jautrumas pateisina jiems pagal Direktyvos 2016/680 10 straipsnį reikalaujamą specialią apsaugą, kuri taip pat apima duomenis, kurie netiesiogiai leidžia atskleisti tokio pobūdžio informaciją dedukcijos arba palyginimo būdu (pagal analogiją žr. 2023 m. birželio 5 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija (Teisėjų nepriklausomumas ir privatus gyvenimas)*, C-204/21, EU:C:2023:442, 344 punktą).
- 95 Taigi Chartijos 7 ir 8 straipsniuose garantuojamų pagrindinių teisių suvaržymas, kurį gali lemti tokių teisės normų, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, taikymas, turi būti laikomas dideliu ar net labai dideliu.
- 96 Antra, kalbant apie siekiamo tikslo svarbą, reikia pažymėti, kad tiriamos nusikalstamos veikos sunkumas yra vienas iš pagrindinių veiksnių vertinant didelio suvaržymo, kurį sudaro prieiga prie mobiliajame telefone esančių asmens duomenų, leidžiančių daryti tiksliai išvada apie duomenų subjekto privatų gyvenimą, proporcingumą.
- 97 Vis dėlto pripažinus, kad tik kova su sunkiais nusikaltimais gali pateisinti prieigą prie mobiliajame telefone esančių duomenų, būtų apriboti kompetentingų institucijų tyrimo įgaliojimai, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2016/680, visų nusikalstamų veikų atžvilgiu. Dėl to padidėtų nebaudžiamumo už tokias nusikalstamas veikas rizika, atsižvelgiant į galimą tokių duomenų svarbą nusikalstamų veikų tyrimams. Taigi dėl tokio apribojimo būtų nepaisoma specifinio šių institucijų atliekamų užduočių pobūdžio šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, kaip nurodyta jos 10 ir 11 konstatuojamosiose dalyse, ir kenkiama šia direktyva siekiamam laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės sukūrimo užbaigimo Sąjungoje tikslui.
- 98 Atsižvelgiant į tai, šie argumentai nedaro poveikio iš Chartijos 52 straipsnio 1 dalies kylančiam reikalavimui, kad bet koks naudojimosi pagrindine teise apribojimas turi būti „numatytas įstatymo“, o šis reikalavimas reiškia, kad teisinis pagrindas, pagal kurį leidžiamas toks apribojimas, turi pakankamai aiškiai ir tiksliai apibrėžti jo taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 26 d. Sprendimo *Ministerstvo na vatreshnite raboti (Biometrinių ir genetinių duomenų registravimas policijoje)*, C-205/21, EU:C:2023:49, 65 punktą).

- 99 Tam, kad šis reikalavimas būtų įvykdytas, nacionalinės teisės aktų leidėjas turi pakankamai tiksliai apibrėžti veiksmus, visų pirma atitinkamų nusikalstamų veikų pobūdį ar kategorijas, į kuriuos reikia atsižvelgti.
- 100 Trečia, dėl tarp mobiliojo telefono savininko ir nagrinėjamos nusikalstamos veikos esamo ryšio, taip pat atitinkamų duomenų svarbos nustatant faktines aplinkybes reikia pažymėti, kad iš Direktyvos 2016/680 6 straipsnio matyti, jog sąvoka „duomenų subjektas“ apima įvairias asmenų kategorijas, t. y. iš esmės asmenis, dėl kurių yra rimtų priešasčių manyti, kad jie įvykdė arba rengiasi įvykdyti nusikalstamą veiką; asmenis, nuteistus už nusikalstamą veiką; asmenis, kurie buvo nusikalstamos veikos aukomis arba kurių atžvilgiu, remiantis tam tikrais faktais, yra pagrindo manyti, kad jie galėtų būti nusikalstamos veikos aukos, ir kitas su nusikalstama veika susijusias šalis, pavyzdžiui, asmenis, kurie galėtų būti kviečiami liudyti atliekant nusikalstamų veikų tyrimus arba paskesniu baudžiamojo proceso etapu. Pagal šį straipsnį valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas, kai taikytina ir kiek įmanoma, aiškiai atskirtų skirtingų kategorijų duomenų subjektų asmens duomenis.
- 101 Šiuo klausimu, kiek tai konkrečiai susiję su prieiga prie asmens, dėl kurio vykdomas ikiteisminis tyrimas baudžiamojoje byloje, mobiliajame telefone esančių duomenų, kaip yra pagrindinėje byloje, svarbu, kad pagrįstų įtarimų dėl šio asmens buvimas, t. y. kad jis padarė ar planuoja padaryti nusikalstamą veiką arba kad jis vienaip ar kitaip dalyvavo darant tokią nusikalstamą veiką, būtų pagrįstas objektyviais ir pakankamais įrodymais.
- 102 Būtent siekiant užtikrinti, kad kiekvienu konkrečiu atveju būtų laikomasi proporcingumo principo, lyginant visus reikšmingus veiksmus, labai svarbu, kad tuo atveju, jei kompetentingų nacionalinių institucijų prieiga prie asmens duomenų kelia didelio ar net ypač didelio duomenų subjekto pagrindinių teisių suvaržymo pavojų, šiai prieigai būtų taikoma išankstinė teismo arba nepriklausomos administracinės institucijos kontrolė.
- 103 Atliekant šią išankstinę kontrolę, be kita ko, reikalaujama, kad teismas ar nepriklausoma administracinė institucija, kuriai pavesta atlikti šią kontrolę, turėtų visus įgaliojimus ir suteiktų visas garantijas, būtinas įvairių nagrinjamų interesų ir teisių suderinimui užtikrinti. Konkrečiai nusikalstamos veikos tyrimo atveju tokiai kontrolei vykdyti reikia, kad šis teismas arba institucija galėtų užtikrinti teisingą pusiausvyrą tarp interesų, susijusių su tyrimo poreikiais kovojant su nusikalstamumu, ir asmenų, prie kurių duomenų suteikiama prieiga, pagrindinių teisių į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą.
- 104 Esant tokiai situacijai, kokia nurodyta šio sprendimo 102 punkte, ši nepriklausoma kontrolė turi būti atliekama prieš bet kokią bandymą prieiti prie atitinkamų duomenų, išskyrus tinkamai pagrįstus skubos atvejus, kai ši kontrolė turi būti vykdoma per trumpą laiką. Iš tikrųjų vėlesnė kontrolė neleistų pasiekti išankstinės kontrolės tikslo užkirsti kelią tam, kad būtų suteikta prieiga prie nagrinjamų duomenų, viršijanti tai, kas griežtai būtina.
- 105 Konkrečiai kalbant, teismas arba nepriklausoma administracinė institucija, dalyvaujanti vykdant išankstinę kontrolę, atliekamą gavus motyvuotą prašymą suteikti prieigą, patenkanti į Direktyvos 2016/680 taikymo sritį, turi turėti teisę atsisakyti suteikti tokią prieigą arba ją apriboti, kai konstatuoja, kad pagrindinių teisių suvaržymas, kurį lemtų minėta prieiga, būtų neproporcingas atsižvelgiant į visas reikšmingas aplinkybes.

- 106 Taigi kompetentingoms policijos institucijoms turi būti atsisakyta suteikti prieigą prie mobilajame telefone esančių duomenų arba ji turi būti apribota, jei, atsižvelgiant į nusikalstamos veikos sunkumą ir tyrimo poreikius, prieiga prie pranešimų turinio ar jautrių duomenų neatrodo pagrįsta.
- 107 Tvarkant būtent jautrius duomenis, reikia atsižvelgti į reikalavimus, įtvirtintus Direktyvos 2016/680 10 straipsnyje, kuriuo siekiama užtikrinti didesnę apsaugą tokio duomenų tvarkymo atveju, kuris gali, kaip matyti iš šios direktyvos 37 konstatuojamosios dalies, sukelti didelį pavojų pagrindinėms teisėms ir laisvėms, kaip antai Chartijos 7 ir 8 straipsniuose garantuojamai teisei į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisei į asmens duomenų apsaugą. Šiuo tikslu, kaip matyti iš šio 10 straipsnio teksto, reikalavimas, pagal kurį tvarkyti tokius duomenis leidžiama „tik tada, jei tai tikrai būtina“, turi būti aiškinamas kaip apibrėžiantis griežtesnes jautrių duomenų tvarkymo teisėtumo sąlygas, atsižvelgiant į sąlygas, išplaukiančias iš šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b ir c punktų ir 8 straipsnio 1 dalies, kuriuose kalbama tik apie duomenų, paprastai patenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, tvarkymo „būtinumą“ (2023 m. sausio 26 d. Sprendimo *Ministerstvo na vatreshnite raboti (Policijos biometrinių ir genetinių duomenų registravimas)*, C-205/21, EU:C:2023:49, 116 ir 117 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 108 Taigi, viena vertus, prieš frazę „jei tai tikrai būtina“ vartojant dalelytę „tik“ pabrėžiama, kad specialių kategorijų duomenų tvarkymas, kaip tai suprantama pagal tą 10 straipsnį, gali būti laikomas būtinu tik tam tikrais ribotais atvejais. Kita vertus, „tikras“ būtinumas tvarkyti tokius duomenis reiškia, kad šis būtinumas turi būti vertinamas ypač griežtai (2023 m. sausio 26 d. Sprendimo *Ministerstvo na vatreshnite raboti (Policijos biometrinių ir genetinių duomenų registravimas)*, C-205/21, EU:C:2023:49, 118 punktas).
- 109 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad vykstant nusikalstamos veikos tyrimui Austrijos policijos institucijos turi prieigos prie mobilajame telefone esančių duomenų teisę. Be to, jis nurodo, kad ši prieiga iš esmės nesiejama su išankstiniu teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos leidimu. Vis dėlto tik šis teismas turi padaryti išvadas iš šio sprendimo 102–108 punktuose pateiktų paaiškinimų pagrindinėje byloje.
- 110 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 2016/680 4 straipsnio 1 dalies c punktas, siejamas su Chartijos 7, 8 straipsniais ir 52 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriomis kompetentingoms institucijoms suteikiama prieigos prie mobilajame telefone esančių duomenų galimybė nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais, jeigu šiose teisės normose:
- pakankamai tiksliai apibrėžtas atitinkamų nusikalstamų veikų pobūdis ar kategorijos,
 - užtikrinamas proporcingumo principo laikymasis,
 - šios galimybės įgyvendinimas, išskyrus tinkamai pagrįstos skubos atvejį, siejamas su išankstine teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos kontrole.

Dėl trečiojo klausimo

- 111 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar CG turėjo būti informuotas apie bandymą prieiti prie jo mobiliajame telefone esančių duomenų, kad galėtų pasinaudoti Chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teise į veiksmingą teisinę gynybą.
- 112 Šiuo klausimu svarbios šios Direktyvos 2016/680 nuostatos: 13 straipsnis „Informacija, kuri padaroma prieinama duomenų subjektui arba kuri turi būti pateikta duomenų subjektui“ ir 54 straipsnis „Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją“.
- 113 Svarbu taip pat priminti, kad, kaip pabrėžta Direktyvos 2016/680 104 konstatuojamojoje dalyje, šioje direktyvoje įtvirtinti Chartijos 47 straipsniu saugomos teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą apribojimai turi būti aiškinami taip, kad atitiktų jos 52 straipsnio 1 dalies reikalavimus, apimančius šio principo laikymąsi.
- 114 Taigi reikia konstatuoti, kad trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2016/680 13 ir 54 straipsniai, siejami su Chartijos 47 straipsniu ir 52 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias baudžiamosiose bylose kompetentingoms institucijoms leidžiama bandyti prieiti prie mobiliajame telefone esančių duomenų, nepranešus apie tai duomenų subjektui.
- 115 Iš Direktyvos 2016/680 13 straipsnio 2 dalies d punkto matyti, kad, be 1 dalyje nurodytos informacijos, kaip antai duomenų valdytojo tapatybė, duomenų tvarkymo tikslas, teisė pateikti skundą priežiūros institucijai, kuri turi būti padaroma prieinama duomenų subjektui, valstybės narės teisės aktuose numato, kad duomenų valdytojas konkrečiais atvejais duomenų subjektui pateikia papildomą informaciją, kad duomenų subjektas galėtų pasinaudoti savo teisėmis, visų pirma tais atvejais, kai asmens duomenys renkami apie tai nežinant duomenų subjektui.
- 116 Vis dėlto pagal Direktyvos 2016/680 13 straipsnio 3 dalies a ir b punktus valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis informacijos teikimas duomenų subjektui pagal 2 dalį būtų apribotas arba kuriomis jo būtų nepaisoma „tiek, kiek ir tol, kol tokia priemonė, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra būtina ir proporcinga demokratinės visuomenės priemonė [demokratinėje visuomenėje]“, siekiant, be kita ko, „nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui“.
- 117 Galiausiai, pažymėtina, kad Direktyvos 2016/680 54 straipsnyje, kuriame atsispindi Chartijos 47 straipsnis, valstybėms narėms nustatyta pareiga numatyti veiksmingą teisių gynimo teisme priemonę asmeniui, kuris mano, kad jo teisės, numatytos pagal šią direktyvą priimtose nuostatose, buvo pažeistos dėl jo asmens duomenų tvarkymo nesilaikant minėtų nuostatų.
- 118 Iš jurisprudencijos matyti, kad Chartijos 47 straipsnyje garantuojama teise į veiksmingą teisminę gynybą iš principo reikalaujama, kad atitinkamas asmuo galėtų sužinoti dėl jo priimto sprendimo motyvus, kad galėtų kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir susipažinęs su visa informacija nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat tam, kad šis teismas galėtų

visapusiškai vykdyti atitinkamo nacionalinio sprendimo teisėtumo kontrolę (šiuo klausimu žr. 2023 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Ligue des droits humains (Priežiūros institucijos atliekamas duomenų tvarkymo patikrinimas)*, C-333/22, EU:C:2023:874, 58 punktą).

- 119 Ši teisė nėra absoliuti ir pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį jai gali būti nustatyti apribojimai su sąlyga, kad jie numatyti įstatyme, nekeičia šių teisių ir laisvių esmės ir, vadovaujantis proporcingumo principu, yra būtini, ir iš tikrųjų atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus arba yra reikalingi kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti (2023 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Ligue des droits humains (Priežiūros institucijos atliekamas duomenų tvarkymo patikrinimas)*, C-333/22, EU:C:2023:874, 59 punktas).
- 120 Taigi iš šio sprendimo 115–119 punktuose nurodytų nuostatų matyti, kad kompetentingos nacionalinės institucijos, kurioms teismas arba nepriklausoma administracinė institucija suteikė prieigos prie saugomų duomenų galimybę vykstant taikytinoms nacionalinėms procedūroms, turi duomenų subjektams nurodyti motyvus, kuriais grindžiamas šis leidimas, kai tik tai nebegali pakenkti šių institucijų atliekamiems tyrimams, ir pateikti jiems visą Direktyvos 2016/680 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją. Iš tiesų ši informacija yra būtina tam, kad šie asmenys galėtų pasinaudoti, be kita ko, aiškiai Direktyvos 2016/680 54 straipsnyje numatyta teise imtis teisių gynimo priemonių (šiuo klausimu žr. 2022 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Spetsializirana prokuratura (Srauto ir vietos nustatymo duomenų saugojimas)*, C-350/21, EU:C:2022:896, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 121 Vis dėlto nacionalinės teisės normos, pagal kurias apskritai negalima teisė gauti tokią informaciją, neatitinka Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. 2022 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Spetsializirana prokuratura (Srauto ir vietos nustatymo duomenų saugojimas)*, C-350/21, EU:C:2022:896, 71 punktą).
- 122 Nagrinėjamu atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad CG žinojo, jog jo mobilusis telefonas buvo paimtas, kai Austrijos policijos institucijos nesėkmingai bandė jį atrinkinti siekdamas prieigos prie jame esančių duomenų. Šiomis aplinkybėmis neatrodo, kad CG informavimas apie tai, kad šios institucijos bandys susipažinti su šiais duomenimis, galėjo pakenkti tyrimams, todėl jis turėjo būti iš anksto apie tai informuotas.
- 123 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad į trečiąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2016/680 13 ir 54 straipsniai, siejami su Chartijos 47 straipsniu ir 52 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias vykstant nacionaliniams procesams kompetentingoms institucijoms leidžiama prieiti prie mobilajame telefone esančių duomenų nenurodžius duomenų subjektui motyvų, kuriais grindžiamas teismo arba nepriklausomos administracinės institucijos suteiktas prieigos prie tokių duomenų leidimas, nors šios informacijos atskleidimas tuo metu nebegali pakenkti pagal šią direktyvą šioms institucijoms tenkančioms užduotims.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 124 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kur[ia] panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR, 4 straipsnio 1 dalies c punktas, siejamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7, 8 straipsniais ir 52 straipsnio 1 dalimi,

turi būti aiškinamas taip:

pagal jį nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriomis kompetentingoms institucijoms suteikiama prieigos prie mobiliajame telefone esančių duomenų galimybė nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais, jeigu šiose teisės normose:

- pakankamai tiksliai apibrėžtas atitinkamų nusikalstamų veikų pobūdis ar kategorijos,**
- užtikrinamas proporcingumo principo laikymasis,**
- šios galimybės įgyvendinimas, išskyrus tinkamai pagrįstos skubos atvejį, siejamas su išankstine teismo ar nepriklausomos administracinės institucijos kontrole.**

2. Direktyvos 2016/680 13 ir 54 straipsniai, siejami su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu ir 52 straipsnio 1 dalimi,

turi būti aiškinami taip:

pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias vykstant nacionaliniams procesams kompetentingoms institucijoms leidžiama prieiti prie mobiliajame telefone esančių duomenų nenurodžius duomenų subjektui motyvų, kuriais grindžiamas teismo arba nepriklausomos administracinės institucijos suteiktas prieigos prie tokių duomenų leidimas, nors šios informacijos atskleidimas tuo metu nebegali pakenkti pagal šią direktyvą šioms institucijoms tenkančioms užduotims.

Parašai.